

Katja Završnik

Medpredmetno povezovanje in šolska knjižnica

Povzetek: Eno pomembnejših načel prenove učnih načrtov v osnovni šoli je horizontalna povezanost znanj, ki jo najlažje dosežemo z medpredmetnimi povezavami. Medpredmetne povezave so pomembne, ker omogočajo učencu celosten pristop k pridobivanju znanja. Izkušnje so pokazale, da je tesnejše medpredmetno povezovanje nujno, pri tem pa ima šolska knjižnica zelo pomembno vlogo. Učenje knjižničnih in informacijskih spretnosti je uspešno, če je funkcionalno in v kontekstu izobraževalnih vsebin. Učitelji strokovnjaki za posamezna predmetna področja omogočajo uspešno učenje obvladovanja informacij s posameznih predmetnih področij v sodelovanju s knjižničarjem. Pri tem je pomembno, da ima šolska knjižnica dovolj primerne literature (strokovne in leposlovne) in je primerno opremljena (dovolj prostorna čitalnica, informacijska in komunikacijska tehnologija ...). **Ključne besede:** medpredmetne povezave, knjižnično informacijsko znanje, knjižnica, družba, slovenščina, likovna vzgoja, naravoslovje in tehnika. **Abstract:** One of the leading principles of curricular reform in primary school is horizontal linkage of knowledge, which is best achieved through cross-curricular teaching. Cross-curricular integration is important as it provides pupils with a comprehensive approach to knowledge acquisition. Experience has shown that cross-curricular teaching is of essential importance and that school libraries play a vital role in this process. Learning library and information skills is successful if it is functional and in the context of educational contents. Teachers as experts in their fields enable successful learning of their respective subjects in cooperation with the librarian. To achieve these goals the library must offer sufficient literature (professional and fiction) and be adequately equipped (have a large enough reading room and access to information-communication technology). **Keywords:** cross-curricular teaching, library ICT knowledge, library, society, Slovenian Language, Art Education, Science and Technology.

Uvod

Šolska knjižnica v kurikulumu predstavlja odprto informacijsko učno okolje in je eden pomembnejših učnih prostorov vsake šole, zato mora biti primerno opremljena (dovolj velik čitalniški del, primerna strokovna in leposlovna besedila, opremljenost z informacijsko in komunikacijsko tehnologijo ...), saj le takšno učno okolje omogoča različne medpredmetne povezave, pri čemer se učenci učijo iskati informacije, pridobivajo nova znanja ali pa utrjujejo že pridobljeno znanje.

»Metoda razreševanja problema, ki vključuje učenje z informacijskimi viri, je primerna je za medpredmetne povezave knjižničnih informacijskih vsebin in vsebin enega ali več predmetov in se izvaja timsko pri urah različnih predmetov, v okviru projektov, pri dnevih dejavnosti (naravoslovni, kulturni, tehniški in drugi dnevi). Združuje

različne vsebine. Poleg povezovanja s predmeti knjižnica s knjižnično informacijskim znanjem uresničuje tudi cilje in vsebine drugih kroskurikularnih tem (okoljska vzgoja, poklicna orientacija, vzgoja za zdravje, vzgoja za potrošnika in druge). Knjižničar mora vse pedagoške delavce seznaniti s temeljnimi knjižničarskimi vsebinami zaradi medpredmetnega povezovanja in potem skupaj z vodstvom šole oblikovati letni delovni načrt in pogoje za doseganje ciljev. Šolski knjižničar pa bo pri uveljavljanju in opravljanju svojih nalog uspešnejši, če bo dobro poznal vsebine programov vseh predmetov, v katere so zajete tudi vsebine iz knjižničnega programa.« (http://www.zrss.si/pdf/080711123601_l-k-knjiznicno_informacijsko_znanje_os-sprejeto.pdf, 10. 2. 2012)

»Šolska knjižnica v kurikulumu s programom knjižnično informacijsko znanje razvija kompetence na treh ključnih področjih: branje, informacijska

pismenost in učenje in jim pomaga dosežati postavljene cilje. Učenci vseh starosti in sposobnosti tako napredujejo v razvijanju bralne sposobnosti, razvijajo bralne strategije, navade in razumejo ter sprejemajo pomen branja leposlovja, informativnih in strokovnih vsebin. Ob zaključku šolanja so učenci usposobljeni za opredeljevanje informacijskih problemov, pridobivanje, ovrednotenje in uporabo informacij za njihovo razrešitev.

Cilje izobraževanja v 2. členu določa Zakon o osnovni šoli. Med zapisanimi cilji je tudi pridobivanje splošnih in uporabnih znanj, ki omogočajo samostojno, učinkovito in ustvarjalno soočanje z družbenim in naravnim okoljem in razvijanje kritične moči razsojanja ...« (http://www.zrss.si/pdf/080711123601_l-k-knjiznicno_informacijsko_znanje_os-sprejeto.pdf, 10. 2. 2012)

Medpredmetno povezovanje je način, kako razdrobljene dele učne snovi znova povezati v razumljivejšo, uporabnejšo in bolj življenjsko celoto. Učitelj poskuša določeno vsebino podati čim bolj celostno, in sicer tako da isti problem poskuša osvetliti z različnih vidikov. Takšno delo zahteva od učitelja dobro opredelitev izbranih ciljev in vsebin različnih predmetov, natančno načrtovanje ter dobro vsebinsko in organizacijsko izpeljavo, ki vključuje tudi samostojno delo (Hodnik Čadež, Filipič, 2005).

Ideja, da se v šolah začne uvajati medpredmetno povezovanje, izhaja iz spoznanj, da se šola v začetnem obdobju premalo prilega razvojnim in drugim značilnostim učencev. Tako se v uvajanju sprememb in novosti v šolo in pouk prepletajo težnje po razvoju in oblikovanju učencem bližje in bolj prijazne šole. Delo in odnosi v takšni šoli naj bi v večji meri temeljili na poznavanju, razumevanju in zlasti upoštevanju značilnosti učencev in njihovega domačega okolja.

Tako zasnovan pouk se približa ciljem holističnega (celostnega) učenja in poučevanja, ki bolje odraža realni, interaktivni svet in njegovo kompleksnost ter odpravlja meje med posameznimi disciplinami in podpira načelo, da je vse znanje povezano. Tovrsten pouk je tudi dobra priprava na vseživljenjsko učenje (Krnec, Hodnik Čadež, Kokalj, 2010).

Izraz medpredmetno povezovanje je v našem šolstvu v veljavi šele nekaj let, vendar pa vsi strokovnjaki poudarjajo, da je takšen način dela potreben za uspešen razvoj posameznika.

Medpredmetno povezujemo, ko je to smiselno in za to obstajajo razlogi ter ustrezne možnosti. Zaradi raznolikosti vsebin medpredmetno povezovanje ni vedno smiselno. Tako je veliko nalog ali dejavnosti iz matematike in slovenščine samostojnih, znotraj poglavij relativno nepovezanih. Zlasti pri literarnih besedilih smo upoštevali odmik v doživljajski svet. Otroci neodvisno od drugih predmetov razvijajo interes za poslušanje in branje književnih besedil, uživajo v besednih in jezikovnih igrah ter tako razvijajo ustvarjalno rabo jezika. Medpredmetno povezovanje ima v praksi pomembno vlogo, saj je povezovanje mogoče uresničevati v različnih starostnih obdobjih med različnimi predmeti. V prvem in drugem triletju je predvsem pomembno, da je snov obravnavana celostno, saj so otroci na razvojni stopnji, ko svet še dojemajo kot celoto. Medpredmetne povezave se tako najlažje uresničujejo.

V članku bo predstavljen pomen medpredmetnih povezav in njihov prispevek k doseganju večje kakovosti izobraževanja. V članku se bomo osredinili na povezavo med programom knjižnično informacijsko znanje, ki navaja učence na samostojno učenje, in različnimi šolskimi predmeti. Na koncu bomo predstavili nekaj primerov dobre prakse, pri katerih smo povezali različna predmetna področja s knjižnico. Ti primeri dobre prakse so bili izvedeni v osnovni šoli Šempeter v Savinjski dolini.

Možnosti medpredmetnega povezovanja knjižnične vzgoje z drugimi predmeti na razredni stopnji

V devetletni osnovni šoli izvedemo v vsakem razredu štiri ure knjižnično informacijskih znanj letno. Od učiteljev in knjižničarjev pa je odvisno, v povezavi s katerimi predmeti izvajajo ta program. Nanizali bomo nekaj praktičnih idej, kako povezati program knjižnično informacijsko znanje in različne predmete v prvem in drugem triletju devetletne osnovne šole.

Izbrali smo primere povezovanja z nekaterimi predmeti v prvem in drugem triletju, saj bi bilo vključevanje medpredmetnega povezovanja z vsemi predmeti preobsežno. V uvodu smo že omenili, kako pomemben prostor je knjižnica, ki je z vsemi svojimi lastnostmi spodbudno učno okolje. In rav-

no takšen prostor imajo v osnovni šoli Šempeter v Savinjski dolini, kjer so bile izvedene ure knjižnično informacijskih znanj v povezavi z različnimi predmeti.

a) Povezovanje knjižnično informacijskih znanj s spoznavanjem okolja ali z družbo

Medpredmetno povezovanje spoznavanja okolja vključuje – poleg povezovanja s klasičnimi predmetnimi področji – tudi teme oziroma vsebine in cilje za trajnostni razvoj, kot so npr. državljanska kultura, informacijska in komunikacijska tehnologija, knjižnično informacijsko znanje, okoljska vzgoja, vzgoja za zdravje, poklicna orientacija, prometna vzgoja in druge aktualne vsebine (vzgoja za strpnost, proti nasilju idr.).

V okviru medpredmetnih povezav razvijamo kulturno vzgojo, ki je sestavni del vseh predmetov in temelj za posameznikov ustvarjalni pristop do kulturnega, estetskega, etičnega z namenom bogatenja kulturne zavesti in izražanja. Prispeva k celovitemu razvoju osebnosti vsakega posameznika ter sooblikuje človekovo kulturno zavest in izražanje. Posamezniku omogoča spoznavanje kulture lastnega naroda, njeno razumevanje ter zavedanje o pripadnosti tej kulturi. Spodbuja tudi spoštljiv odnos do drugih kultur in medkulturni dialog (Kolar, 2011).

- **Primer učne ure v petem razredu, pri kateri smo povezali knjižnično informacijska znanja z družbo**

Učenci imajo pouk v knjižnici. Ob predstavitvi PowerPoint najprej razjasnimo, kaj je umetnost, katere vrste umetnosti poznamo. Ko pridemo do arhitekture, si ogledamo maketo Ljubljane. Učenci pripovedujejo, katere ustanove v Ljubljani že poznajo (rotovž, NUK ...). Pogovorimo se o arhitektu Jožetu Plečniku. Otroke vprašamo, ali ga poznajo, kaj je bil po poklicu, katera njegova dela poznajo. V zadnjem delu pogovora se osredinimo na to, v katerih knjigah bi našli podatke o Jožetu Plečniku. Z učenci v šolski knjižnici poiščemo, kje se nahajajo strokovne knjige, kje jih najdemo, kako so razvrščene po policah (UDK). Skupaj razložimo sistem UDK – to je sistem razvrščanja strokovnih knjig, s pomočjo katerega le-te iščemo v knjižnici. V enciklopedijah in leksikonih poiščemo gesla Jože Plečnik, arhitektura, Ljubljana in jih razloži-

mo. Nato učenci sedejo nazaj za mizo. Ob maketi mesta Ljubljana se igramo igro Zmaj Lakotaj išče zaklad, ki se skriva v mestu. Ob ugankah, ki se navezujejo predvsem na Plečnikove in druge zgradbe v Ljubljani, najdemo zaklad v obliki čokoladnih zlatnikov. Vsak otrok dobi čokoladni zlatnik.

Pri tej učni uri smo sledili ciljem, da učenci:

- ponovijo znanje o glavnem mestu Ljubljana,
- razvijajo pozitiven odnos do kulturne dediščine mesta Ljubljana,
- širijo besedišče (spoznajo nove besede arhitektura, umetnost, arhitekt),
- osvežijo temeljna izhodišča za ureditev gradiva po strokah,
- ločijo vrste knjižničnega gradiva – znajo poiskati ustrezno gradivo njihovi starostni stopnji,
- se seznanijo z UDK postavitvijo strokovnih knjig v šolski knjižnici,
- se navajajo na zbrano poslušanje in opazovanje,
- doživljajo estetsko ugodje ob knjižničarčinem pripovedovanju.

Sklop je potekal eno šolsko uro in je dosegel svoj namen, saj so otroci ponovili svoje znanje o Ljubljani, ki so ga že pridobili v okviru predmeta družba na ekskurziji po Ljubljani, dobili pa so še nekaj novih knjižnično informacijskih znanj (UDK, kje in kako iščemo informacije v šolski knjižnici). Pri tej učni uri se je pokazalo, da je iskanje gradiva in informacij po knjižnici trd oreh, saj se učenci s tem ne srečujejo vsak dan. Poleg tega je to novo znanje, ki ga bo treba v naslednjih urah knjižnične vzgoje še utrditi. Učenci so posebej z zanimanjem igrali didaktično igro Zmaj Lakotaj išče zaklad, saj jih je motiviral »zaklad« na cilju, v našem primeru čokoladni zlatnik. Ob igri so utrdili znanje, ki so ga pridobili na ekskurziji, pri pouku in nazadnje v šolski knjižnici.

Ker je bila didaktična igra uspešna pri usvajanju ciljev, bi veljalo razmisliti o tem, da bi podobno pridobivali tudi knjižnična znanja.

b) Povezovanje knjižnično informacijskih znanj s slovenščino

Predmet slovenščina se s sporazumevalnimi in drugimi dejavnostmi učencev ter tem in vsebine obravnavanih besedil povezuje z vsemi predmetnimi področji. V osnovni šoli in vseh izobraževalnih obdobjih besedno razumevanje povezujemo na

slušni ali vidni ravni tudi z nebesednimi oblikami (likovnim, gibalnim, glasbenim, pozneje tudi z računalniškim opismenjevanjem). V prvem vzgojno-izobraževalnem obdobju se tako slovenščina z vsebinami in razvijanjem sporazumevalnih dejavnosti tesno povezuje z drugimi predmeti, na primer s spoznavanjem okolja, matematiko, glasbeno in likovno vzgojo. Nekateri cilji pouka slovenščine so tako povezani z uporabo knjižnice in vključujejo spodbujanje informacijske pismenosti (Poznanovič Jezeršek, 2011).

- **Primer učne ure v prvem razredu, pri kateri smo povezali knjižnično informacijsko znanje s slovenščino**

Na podelitev Bralne značke smo povabili literarno ustvarjalko Anjo Štefan. Zato smo v vseh razredih pripravili različne ure, ob katerih smo predstavili delo in pomen pravljicarke in pesnice Anje Štefan. V prvem razredu so učenci v ta namen obiskali knjižnico. Pogovarjali smo se o pomenu knjižnice, ki hrani veliko knjig s pravljičami, pesmicami, zgodbami; razmišljali smo, zakaj radi poslušamo, ko nam berejo odrasli, zakaj je sploh pomembno branje. Pogovor je nanesele na pisateljico in pesnico Anjo Štefan. Otroci so našteali kar nekaj njenih del, ki jih poznajo. Ob pripovedi o Anji Štefan smo reševali njene uganke. Učenci so aktivno sodelovali. Za konec sem jim odigrala pravljico Bobek in barčica, ki jo je napisala pisateljica, in jim razdelila učne liste z miselnim vzorcem o Anji Štefan ter pobarvanko iz pravljice Bobek in barčica.

Pri tej učni uri smo sledili ciljem, da učenci:

- se navajajo na okolje in vzdušje knjižničnega prostora,
- se učijo pravilno ravnati s knjigami in drugim knjižničnim gradivom,
- spoznajo, kaj je to uganke,
- prislusneje dramatizaciji pravljice Bobek in barčica,
- doživljajo estetsko ugodje ob knjižničarjevem pripovedovanju.

V tej učni uri smo povezali slovenščino s knjižnično vzgojo. Učenci so se spoznali s knjižnico in s pravili, ki veljajo v knjižnici. Spoznali so prvine uganke, pravljice in doživljali estetsko ugodje ob poslušanju pravljice. Učenci so se na potek ure odzvali zelo pozitivno, saj so z veseljem sodelovali aktivno, predvsem so bili motivirani pri reševanju uganke. Tudi dramatizacija pravljice Bobek in

barčica je dosegla svoj namen, saj so otroci kljub že večkrat prej slišani pravljici doživeli zgodbo popolnoma drugače, kot če bi jo prebrala.

Slika 1: Motivacija z uganke Anje Štefan v prvem razredu

Slika 2: Dramatizacija pravljice Bobek in barčica

c) Povezovanje knjižnično informacijskih znanj z likovno vzgojo

Medpredmetno povezovanje pri likovni vzgoji je namenjeno poglobljanju in razumevanju likovnih pojmov, spoznavanju posebnosti likovnih materialov, postopkov in pripomočkov ter likovnih motivov (Kocjančič, 2011).

»Medpredmetno povezovanje v smislu samo povezovanja motiva iz vsebin, spoznanih pri drugem predmetnem področju, in realizacija tega motiva v izbrani likovni tehniki, ni sprejemljivo. Ne moremo govoriti o pravih postopkih medpredmetnega povezovanja, saj rešitev likovne naloge ni povezana tudi z usvojitvijo likovnih pojmov in likovni cilji niso realizirani v celoti. Učenci le upodobijo želeni motiv v določeni likovni tehniki, učitelj pa največkrat spregleda likovne cilje, nadaljuje z realizacijo

ciljev predmeta spoznavanje okolja.« (Tacol, 2002, str. 46)

Izpostavljeni likovni problem v likovni nalogi je lahko likovni motiv, ki ga učitelj poveže z že spoznano vsebino pri drugem predmetnem področju. Učitelj poveže spoznano temo drugega predmeta s cilji likovne vzgoje (spoznavanje okolja – domače živali – ožji motiv »konj« – likovni pojem, ki je v učnem načrtu – ustvarjalno izražanje). Po enakih načelih učitelj ravna tudi, kadar izpostavi likovno tehniko ali likovni pojem kot likovni problem.

- **Primer učne ure, pri kateri smo povezali knjižnično informacijsko znanje z likovno-vzgojo, s slovenščino, spoznavanjem okolja in z glasbeno vzgojo**

V tretjem razredu smo knjižnično informacijska znanja povezali z umetnostjo, in sicer s prazgodovinsko umetnostjo. Sklop je potekal dve šolski uri. Z učenci smo v knjižnici sedeli na živalski koži. Učenci so si ogledali »slike« z različnimi živalskimi motivi (slike so kot približek jamskim poslikavam naslikane na glino). Pogovor je tekel o slikah, kje so naslikane in s čim. Tako smo se naučili novih likovnih pojmov, kot npr. barvna ploskev, barvna linija. Ob sliki z motivom prazgodovinskega ustvarjanja steče pogovor o tem, kaj ljudje delajo na slikah, kako so oblečeni, kaj uporabljajo pri slikanju. Razložimo, kako so ljudje slikali v prazgodovinskem času, in hkrati demonstriramo, kako so to počeli jamski ljudje. Obenem poučimo učence, da so te slike vir informacij o tistem času. Nato se vprašamo, kje dobimo informacije v današnjem času. Učenci kaj hitro ugotovijo, da je knjižnica izjemen vir informacij; razložimo, kakšno gradivo najdemo v knjižnici, razmišljamo, kje bi našli informacije o prazgodovini in o jamskih ljudeh. Skupaj poiščemo, kje se takšne knjige nahajajo v knjižnici. Knjižnica je tudi prostor, kjer je prav prijetno poslušati zgodbe. Otroci poslušajo zgodbo o prazgodovinskih ljudeh. V drugem delu našega druženja učenci ustvarijo svoje podobe iz prazgodovine. Otrokom razdelimo material (liste, barve) in učenci poustvarjajo motive iz prazgodovine. Na koncu ponovimo, kar smo se naučili.

Pri tej učni uri smo sledili ciljem, da učenci:

- se naučijo novih likovnih pojmov, kot npr. barvna ploskev, barvna linija,
- širijo besedišče,
- spoznajo življenje v prazgodovini,

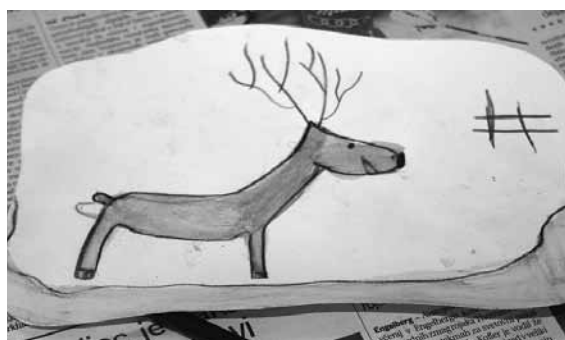
- samostojno iščejo gradivo,
- ločijo med strokovno in leposlovno literaturo,
- znajo poiskati ustrezno gradivo na policah C, L,
- uživajo v poslušanju zgodbe,
- uživajo v likovnem poustvarjanju.

V tem tematskem sklopu smo povezali spoznavanje okolja, slovenščino, likovno vzgojo in tudi glasbeno vzgojo, saj smo v ozadju poslušali igranje na prazgodovinsko piščal. Učenci so se vživeli v vlogo prazgodovinskih ljudi, saj jih je na to spominjala glasba prazgodovinske piščali in živalska koža, na kateri smo sedeli. Učenci so aktivno sodelovali pri uri in z zanimanjem raziskovali prazgodovino.

Slika 3: Tretješolci pri ustvarjanju »prazgodovinskih slikarij«

Slika 4: »Prazgodovinska slikarija«, izdelek tretješolca

d) Povezovanje knjižnično informacijskih znanj z naravoslovjem in tehniko

Učni načrt daje več možnosti medpredmetnega načrtovanja in izvajanja pouka naravoslovja in tehnike. Tako lahko pri slovenščini opišemo predmete in snovi, ki smo jih spoznali pri naravoslovju in tehniki, iste snovi (glina, les) lahko uporabimo pri likovnem ustvarjanju. Naravoslovje in tehnika se lahko poveže z vsemi šolskimi predmeti (Vodopivec idr., 2011).

- **Učna ura, pri kateri smo povezali knjižnično informacijsko znanje z naravoslovjem in tehniko ter s slovenščino**

Z učenci se srečamo v knjižnici. Pogovor steče o knjigi; katere knjige poznajo, kaj je knjiga, kako je sestavljena, kako je nastala. Pogovarjamo se o tem, katere podlage za pisanje so uporabljali pred uporabo papirja. Pogledamo si krajše filme s prikazi, kako je nastal papirus, pergament, papir. Poudarimo pomen iznajdbe tiska v 15. stoletju (Johannes Gutenberg), ogledamo si različne vrste pisav. V drugem delu si vsak učenec po navodilih izdela svojo knjigo in jo napolni z lastno vsebino. Pri tej učni uri smo sledili ciljem, da učenci:

- razumejo postopek nastanka knjige in njeno zgradbo,
- spoznajo razvojno pot knjige od avtorja do bralca,
- usvojijo in razlikujejo pojme, povezane s knjižnimi ustvarjalci in posredniki,
- spoznajo postopek izdelave knjige,
- pridobljeno znanje o zgradbi knjige osmislijo pri izdelavi lastne knjige.

Ves sklop je potekal kot projektno delo, v več fazah, razdeljen na več dni.

Učenci so aktivno sodelovali pri uri. Ob koncu smo naredili še samorefleksijo našega dela, pri čemer smo ugotovili, da je bilo delo zanimivo in razgibano. Svoje usvojeno delo so učenci osmislili s tem, da so knjigo popisali z lastno vsebino. Knjigo so namreč uporabili v šoli v naravi za pisanje dnevnika. Knjigo so opremili tudi s podatki, ki jih mora vsebovati vsaka knjiga. Tako so še utrdili pridobljeno znanje.

Slika 5: Navodila za izdelavo knjige

Slika 6: Četrtošolci so ustvarjali svojo prvo knjigo

Sklep

V današnji pedagoški praksi je pouk močno strukturiran, zato so učne vsebine, ki sicer tvorijo sklenjeno celoto, razdrobljene na majhne dele. Eno pomembnejših načel prenove učnih načrtov v osnovni šoli je horizontalna povezanost in prepletenost znanj, kar najlaže dosežemo z medpredmetnimi in medpodročnimi povezavami.

V članku smo predstavili vsebine, vezane na medpredmetne povezave. Povedali smo, zakaj so le-te pomembne in da prispevajo k doseganju višje kakovosti izobraževanja. Osredinili smo se na povezavo programa knjižnično informacijsko znanje z različnimi šolskimi predmeti.

Učenje knjižničnih in informacijskih spretnosti je torej uspešno, če je funkcionalno in v kontekstu izobraževalnih vsebin. Zato je najbolje uporabo knjižnice vključiti v pouk, pri čemer učitelji strokovnjaki za posamezna predmetna področja omogočajo uspešno učenje obvladovanja informacij s posameznih predmetnih področij in uspešno obvladovanje posebnosti jezika posameznih predmetnih področij v sodelovanju s knjižničarjem strokovnjakom za organizacijo in pridobivanje informacij.

Medpredmetno povezovanje torej predstavlja kakovosten način doseganja vzgojno-izobraževalnih ciljev. ■

Viri in literatura:

1. Hodnik Čadež, T., Filipič, T. (2005). Medpredmetno povezovanje v prvem razredu osnovne šole. Didactica Slovenica, str. 3–15.
2. Kolar, M. idr. Učni načrt. Program osnovna šola. Spoznavanje okolja. Ministrstvo za šolstvo in šport, <http://www.mss.gov.si/>

- fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_spoznavanje_okolja_pop.pdf (18. 1. 2012).
3. Kocjančič, F., N. Učni načrt. Program osnovna šola. Likovna vzgoja. Ministrstvo za šolstvo in šport, http://www.mss.gov.si/fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_likovna_vzgoja.pdf (18. 1. 2012).
 4. Krnel, D., Hodnik Čadež, T., Kokalj, T. (2010). Zgibanka kot priloga na predstavitvi učbeniškega kompleta Mlinček.
 5. Poznanovič Jezeršek, M., Učni načrt. Program osnovna šola. Slovenščina. Ministrstvo za šolstvo in šport. http://www.mss.gov.si/fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_slovenscina_OS.pdf (18. 1. 2012).
 6. http://www.zrss.si/pdf/080711123601_l-k-knjiznicno_informacijsko_znanje_os-sprejeto.pdf (10. 2. 2012).
 7. Rupnik Vec, T. (2005). Spodbujanje aktivne vloge učenca v razredu. Zbornik prispevkov, str. 50–59.
 8. Vodopivec, I. Učni načrt. Program osnovna šola. Naravoslovje in tehnika. Ministrstvo za šolstvo in šport, http://www.mss.gov.si/fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_naravoslovje_in_tehnika.pdf (18. 1. 2012).
 9. Tacol, T. (2002). Problemski pouk likovne vzgoje in medpredmetno povezovanje v novem kurikulumu, *Sodobna pedagogika*, 53(3), str. 40–49.

Nina Purgar, 3. r.
Mentorica: Urša Kalan

